

### متن پرسش

سلام بر شما: گاهی اوقات انسان نیاز دارد که از مسیری که در آن قرار گرفته است اطمینان پیدا کند. یعنی مطمئن شود که راهی که می‌رود، همان راهی است که باید در آن حرکت کند و وظیفه خود را به انجام برساند. ولی خیلی از مواقع این اتفاق نمی‌افتد یعنی هیچ عاملی نیست که به انسان تذکر دهد که راحت درست است و موفقیت و رستگاری تو در این راه است در نتیجه حالتی از سستی و تنبلی و رخوت در انسان پدید می‌آید که دیگر انگیزه ای برای انجام کارش نیست به عنوان مثال در هنگام درس خواندن و یا کار کردن در محل کسب این اتفاق روی می‌دهد و انسان شک می‌کند که مسیرش درست است و الان در جای درستی قرار دارد و دارد کار درست را انجام می‌دهد یا خیر؟ ۱. در این حالات باید چه کرد؟ ۲. چه کنیم که وظیفه خود را به درستی در این زمانه بشناسیم و انجام دهیم؟ (آیا وظیفه، از طرف خدا افاضه می‌شود یا اطلاع یافتن از آن اکتسابی است؟) ۳. مقام معظم رهبری (حفظه الله تعالی علیه) می‌فرمایند که عامل انگیزه دینی که شهدا داشتند باعث این شد که اینچنین بدرخشند (نقل به مضمون)؛ این انگیزه دینی چیست و چگونه باید آنرا در خود ایجاد نمود؟ با تشکر

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. حضور بندگی در افق توحید در عین خوف و رجاء و نه در شک و تردید. ۲. همواره سیره و شخصیت اولیای معصوم حجت‌اند در این‌که آیا راه را درست می‌رویم یا نه. زیرا «هُمُ السَّبِيلُ». ۳. انگیزه اصلی آن مردانِ مرد و آن زمان‌شناسانِ واقعی تحقق نظام توحیدی در مقابل استکبار یزیدی بود به سیره مولای‌شان حضرت اباعبدالله «علیه‌السلام». موفق باشید